

În condiții speciale, așa cum se ivesc ele în viața tuturor, pentru a marca aniversarea prietenului dintotdeauna al Complexului Național Muzeal ASTRA (prieten adevărat și când acesta nu era *complex*, nici *național* și nici măcar *ASTRA*) redacția impresionantei publicații „Cibinium” s-a decis să apeleze la o colegă a tuturor, așa cum sunt eu². Am fost onorată, dar și strâmtorată de spațiul tipografic și de timpul pentru redactarea unui scurt text, deopotrivă. De fapt, să scrii sintetic și expresiv despre o persoană atât de bine cunoscută, cum este domnul profesor Ilie Moise, nu e un lucru simplu. Dacă despre aceeași persoană ai mai scris de câteva ori, lucrul chiar începe să se complice. Iar când *persoana* este o *personalitate* – altfel de ce te-ai opri asupra sa ?- binecunoscută și extrem de activă în rândul breslei, ca un model necontestat de-a lungul deceniilor, încercarea de a-l surprinde în câteva rânduri devine de-a dreptul o ... (dulce) povară.

Pentru că, ceea ce am scris deja despre colegul Moise este valabil și în acest moment, voi îndrăzni să-mi verific părerile și să le confrunt, după ani, cu ale cititorilor de la acest început de mileniu. Structurând caracteristici revelate mai de mult, sau mai proaspete, îmi voi permite să afirm că am scris cu cea mai bună credință și așa putea să umplu în același sens multe pagini despre Ilie Moise: *redactorul - fără concurență*, care a reușit să țină în viață - și chiar cu succes - o revistă de specialitate în cele mai vitrege condiții; despre *cercetătorul* care, pe lângă calitatea studiilor sale inedite și-a exercitat cu convingere insistența asupra tinerilor - care nu i-a adus întotdeauna popularitate (ieftină) - pentru ca ei să aleagă între mediocritate și profesionism autentic: aici răspunderea era a *profesorului* și *specialistului* care era preocupat de viitorul științelor umaniste, și el izvorât din responsabilitate față de truda înaintașilor și de viitor. Acest proiect, Ilie Moise și-l pune în practică cel mai bine prin referatele la lucrări de doctorat pe care le-a alcătuit și care se pot număra cu sutele. Dar și despre organizatorul unei arhive de specialitate, aranjând și redând cercetării rezultate ale muncii înaintașilor cu aleasă generozitate, președintele juriilor la târguri, concursuri, consacrat prin bunul său renume, lărgindu-și orizontul investigațiilor în domenii neconvenționale, cum este iconografia etnologică etc. etc.

Am ajuns astfel ca în ultimele săptămâni să mă gândesc la o sintagmă verificată: *Nevoia de Ilie Moise* în mediul nostru profesional și, neapărat, în Sibiu, în ultimele decenii ale secolului trecut și cel puțin câteva decenii din secolul nostru.

LAMUȚIANI cu sănătate, domnule profesor!

Ilie MOISE (născut 13 februarie 1948, Cut, județul Alba) este profesor de folclor și etnologie la Facultatea de Litere și Arte a Universității „Lucian Blaga” din Sibiu. Doctor în filologie (*folclor literar*) al Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, cu teza: *Confrerii carpatice de tineret: ceata de feciori*. A colaborat la *Tribuna*, *Transilvania*, *Revista de etnografie și folclor*, *Memoriile Comisiei de folclor a Academiei Române*, *Forschungen zur Volks- und Landeskunde*, *Rostirea Românească*, *Datini*, *Anuarul Muzeului Etnografic al Transilvaniei*, *Cibinium* ș.a. Autor al volumelor: *Creatori populari sibieni* (1975), *Butea junilor* (1977), *Eternități sibiene* (1998), *Confrerii carpatice de tineret: ceata de feciori* (1999), *Folcloristica sibiană* (1999), *Folclor românesc* (2001), *Proiecții etnografice în comerț și turism* (2002), *Sibiu – repere etnologice* (2004), *Quo vadis, cultura populară?* (2005), *Sub semnul ceremonialului* (2007), *Efigii sentimentale* (2008), *Itinerarii clujene* (2008), *Oamenii și locurile Albei* (2009), *Seducția Muzeului* (2009), *O lume în imagini* (2011), *Povestea caselor - Casa Cut* (2013). Coautor: *Cântecele noastre* (1969); *Dorurile, flori adânci* (1977); *Portul popular din județul Sibiu* (1979); *Sibiu – monografie* (1981) și *Săliștea Sibiului – străveche vatră românească* (1990), *Astra – între identitate și aliniere europeană – strategii culturale* (2012). Ediții: Ioan Macrea – *De-aș mai fi o dată june* (1995); S. Fl. Marian – *Legende despre flori, insecte și păsări* (1996); Septimiu Albini – *Scrieri* (1998); Ilie Dăianu – *Scrieri* (2010); Ioan Dicu – *Jurnal de front* (2010). A colaborat la *Dicționarul general al literaturii române* – (vol. I–VI), patronată de Academia Română. Este redactor-șef al publicației *Studii și comunicări de etnologie* – anuar al Academiei Române (vol. I–XXVII). Din 2007, este membru în Comisia Națională pentru Salvarea Patrimoniului Imaterial. Laureat al premiului *Ethnos* (1999) pentru întreaga activitate.

* muzeograf; e-mail: gramaanna@gmail.com

² În sinea mea mi-aș fi dorit ca despre *Profesorul Ilie Moise* să scrie careva dintre numeroșii săi studenți, emuli etc.; am fi putut avea astfel dovada că strădaniile sale, ca și îngăduințele sale omenești, au dat roade ce vor străbate timpurile.